

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/91/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313210364
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2313210364.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: O. J., nar. XX.XX.XXXX a X. J., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, deti rodičov: S. J., nar. XX.XX.XXXX, O. XXX a W. J., nar. XX.XX.XXXX, O. XXXX, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 12P 81/2013-9 zo dňa 07. mája 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Uznesením napadnutým odvolaním prvostupňový súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil otcovi maloletých detí povinnosť prispievať na výživu mesačne sumou 26,65 eur na každé dieťa a následne od 01.07. každého roka vo výške 30% zo sumy životného minima na jedno nezaopatrované a nepľnoleté dieťa podľa § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde výživné je zročné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, až do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva.

Rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 74 ods. 1, 2 veta prvá O.s.p., § 75 ods. 1, 2 a ods. 4, ods. 6, ods. 8, ods. 9 veta prvá, 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. vecne odôvodnil tým, že súd po oboznámení s návrhom matky maloletých detí na nariadenie predbežného opatrenia, s poukazom na § 62 ods. 3 zákona o rodine, mal za to, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa a nie je možné vylúčiť rodiča z plnenia vyživovacej povinnosti k dieťaťu. Súd musí určiť minimálne výživné aj sociálne odkázanému rodičovi. Matka žiadala zaviazat' otca na platenie výživného vo výške 100,- eur na každé dieťa. Nakoľko však možno predbežným opatrením zabezpečiť výkon rodičovských povinností v prípade, že je ohrozené právo dieťaťa na zabezpečenie starostlivosti zo strany rodičov, najmä čo sa týka plnenia ich vyživovacej povinnosti, len v nevyhnutnej miere, súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sčasti vyhovel. Matkou tvrdené skutočnosti budú predmetom dokazovania v konaní, ktoré prebieha o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka maloletých detí a domáhala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že uloží otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej O. sumou 100,- eur a maloletého X. sumou 100,- eur mesačne od 01.10.2012 do právoplatného rozhodnutia o úprave práv a povinností na čas do rozvodu manželstva. Rozhodnutie považuje za zmätočné, nejasné vo výroku odkedy má otec detí povinnosť platiť výživné. Sumu 26,65 eur považuje za nedostatočnú, pretože otec maloletých detí platí dobrovoľne sumu 100,- eur od kedy ho informovala, že podá voči nemu návrh na úpravu práv a povinností na čas do rozvodu manželstva. Výška príjmu otca je dostatočne

vysoká na to, aby platil požadované výživné do rozvodu manželstva a v predchádzajúcom období sa dobrovoľne vzdal lukratívneho príjmu u terajšieho zamestnávateľa. Poukázala na to, že otec uhradil nedoplatok za elektrickú energiu vo výške 780,- eur, teda má finančné prostriedky na platenie výživného na deti. Prvostupňovému súdu vytýkala, že vo výroku nie je uvedené obdobie od ktorého je povinný platiť výživné, pričom žiada určenie výživného odo dňa kedy opustil spoločnú domácnosť, prípadne od podania návrhu. Pokiaľ vo výroku je uvedené od 01.07. každého roka, nevie či sa uvedené týka aj roku 2012. K odvolaniu doložila fotokópiu dokladu o prevzatí výživného na deti od otca, dňa 07.03.2013 sumy 110,- eur, 04.04.2013 sumy 110,- eur a 10.05.2013 sumy 80,- eur.

K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletých detí a navrhol, aby odvolanie bolo zamietnuté ako nedôvodné. Poukázal na to, že vyživovaciu povinnosť si plní nad rámec, pretože vie, že deti z niečoho potrebujú žiť a okrem výživného prispieva vreckovým na výlety zo školy, hradí Viktórii kredit na telefón. K vyrovnaní dlhu na elektrickú energiu vo výške 780,- eur došlo potom ako si požičal peniaze od svojej priateľky. K vyjadreniu doložil potvrdenie zamestnávateľa o tom, že bol preradený od 01.02.2013 z prevádzkových dôvodov do trojzmennej prevádzky.

Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súhlasí so stanovením výživného v minimálnom rozsahu, nakoľko u otca nebolo preukázané, že by išlo o rodiča s príjmom zjavne disponujúcim na platenie vyššieho než minimálneho výživného. Doba trvania predbežného opatrenia je správne upravená od doby nariadenia predbežného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V konaní si matka môže uplatňovať výživné od podania návrhu resp. spätne pred začatím, ak preukáže dôvody hodného osobitného zreteľa, ktoré jej bránili uplatniť zákonný nárok ihneď po tom, ako povinný rodič prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie matky bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ podľa obsahu odvolania použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p. s poukazom na § 209 ods. 3 posledná veta), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 81 ods. 1 a § 102 ods. 2 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť a návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť.

Predmetom konania na Okresnom súde Galanta pod spis. zn. 12P 81/2013 je návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáha, aby do rozhodnutia vo veci samej bola určená otcovi povinnosť prispievať na výživu detí po 100,- eur mesačne a zároveň sa domáha úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva.

Predmetom posúdenia odvolacieho súdu bola správnosť rozhodnutia a postupu súdu prvého stupňa o určení predbežného výživného.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 102 ods. 1 O. s. p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie súd zásadne nariadi na návrh, ktorý musí obsahovať náležitosti podľa ods. 2 tohto ustanovenia.

Podľa § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov, pričom o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov (ods.8 cit. ust.).

Podľa § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. súd môže predbežným opatrením nariadiť účastníkovi, aby platil výživné v nevyhnutej miere. Výpočet možných predbežných opatrení v ust. § 76 ods. 1 O.s.p. je pritom len demonštratívny.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, sa môžu kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ust. § 25 a § 26 sa použijú primerane.

Jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní je inštitút predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie slúži dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov konania a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený a zároveň, existencia bezprostredne hroziacej ujmy. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že predbežným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov, ani že v dôsledku predbežného opatrenia nevznikne nepríjemná ujma účastníkovi, teda že ujma povinného nesmie byť nepríjemná výhoda, ktorú nariadením predbežného opatrenia získa druhá strana. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa vyššie uvedeného je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

Z obsahu spisu vyplýva, že rodičia maloletých detí sú manželia, vedie sa konanie o rozvod manželstva, nežijú v spoločnej domácnosti od októbra 2012, v novembri 2012 otec odovzdal matke sumu 300,- eur na deti a na spoločnú domácnosť a finančne prispel na deti až následne v mesiacoch marec a apríl sumou po 110,- eur mesačne. Z podaného odvolania matky maloletých detí vyplýva skutočnosť, že otec si od podania predmetného návrhu, od apríla 2013 riadne plnil vyživovaciu povinnosť, pričom uvedená skutočnosť vyplýva aj z písomného potvrdenia, že od marca otec platí pravidelne výživné na obe deti v rozsahu 80,- až 110,- eur mesačne. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nie je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov navrhovaným predbežným opatrením, nakoľko možno konštatovať, že uvedená situácia nevyžaduje okamžitý zásah súdu z dôvodu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z týchto dôvodov preto odvolací súd nepovažoval v tomto štádiu za dôvodné upravovať výživné na maloleté deti predbežným opatrením. Otázka začiatku platenia výživného otca na maloleté deti bude s konečnou platnosťou vyriešená rozhodnutím vo veci samej vychádzajúc z § 77 ods. 1 zákona o rodine.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa s použitím § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia ako nedôvodný, keď nebolo osvedčené naplnenie zákonných podmienok pre jeho nariadenie, zamietol.

Senát prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.